

Μήνυμα της Διεθνούς Ημέρας Χορού 2017

Γιατί θέλησα να πετάξω, έγινα χορεύτρια. Η υπέρβαση του νόμου της βαρύτητας πάντοτε με συγκινούσε. Δεν υπάρχει κρυφό νόημα στους χορούς μου. Αποτελούν μια πνευματική άσκηση σε σωματική μορφή.

Ο χορός επικοινωνεί και διαδίδει την παγκόσμια γλώσσα της επικοινωνίας, καθώς γεννά τη χαρά, την ομορφιά και την πρόοδο της ανθρώπινης γνώσης. Ο χορός είναι δημιουργικότητα... ξανά και ξανά... στη σύλληψη, στην παραγωγή, στην πράξη και στην ερμηνεία. Τα σώματά μας είναι ένα εργαλείο έκφρασης και όχι ένα μέσο αναπαράστασης. Αυτός ο συλλογισμός απελευθερώνει τη δημιουργικότητά μας και αυτό αποτελεί το θεμελιώδες μάθημα και δώρο της τέχνης.

Η ζωή ενός καλλιτέχνη δεν τελειώνει καθώς γερνά, όπως πιστεύουν κάποιοι κριτικοί. Ο χορός είναι φτιαγμένος από ανθρώπους, ανθρώπους και ιδέες. Ως θεατές, μπορείτε να πάρετε τον δημιουργικό παλμό στίπι μαζί σας και να τον εφαρμόσετε στην καθημερινή σας ζωή.

Τρίσα Μπράουν

(μετάφραση στα ελληνικά: Αγγέλα Χριστοφίδου)

* Αυτό το μήνυμα απευθύνεται σε επαγγελματίες και θαυμαστές του χορού σε όλο τον κόσμο. Δημοσιοποιείται επίσης ως φόρος τιμής στην Τρίσα Μπράουν που έφυγε από τη ζωή στις 18 Μαρτίου 2017.

Το μήνυμα αποτελεί συλλογή αποσπασμάτων από τα γραπτά και τις δηλώσεις της Τρίσα Μπράουν, όπως τα έχει επιμεληθεί η στενή συνεργάτιδά της Σούζαν Ρόζενμπεργκ. Αυτή η συλλογή αποσπασμάτων επικοινωνεί το όραμά της για το χορευτικό της έργο και τις αξίες που αυτό αντικατοπτρίζει.

Τρίσα Μπράουν | Trisha Brown (1936 – 2017)

Βιογραφικό σημείωμα

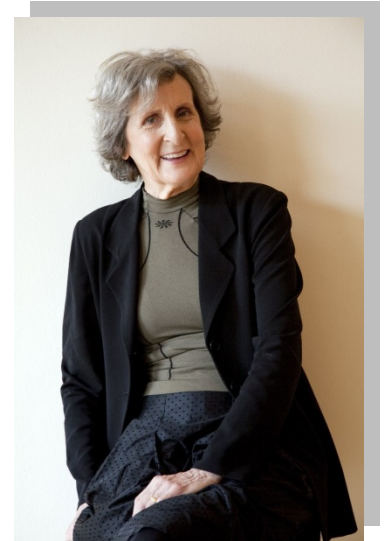
Η Τρίσα Μπράουν (καλλιτεχνική διευθύντρια, χορογράφος) γεννήθηκε το 1936 στο Αμπερντίν, στην Ουάσινγκτον. Σπούδασε σύγχρονο χορό στο Mills College από όπου αποφοίτησε το 1958. Το 1961 μετακόμισε στη Νέα Υόρκη. Αμέσως αφιερώθηκε σε αυτό που θα εξελισσόταν ως το μεταμοντέρνο φαινόμενο της ομάδας χορού και θεάτρου Judson. Εδώ ακόνισε τις κινητικές της εξερευνήσεις για να ανακαλύψει το εξαιρετικό μέσα στην καθημερινότητα. Αμφισβητώντας τις υπάρχουσες αντιλήψεις για την παράσταση, η Μπράουν, μαζί με άλλους ομοϊδεάτες καλλιτέχνες, ξεπέρασε τα όρια της χορογραφίας και άλλαξε τον σύγχρονο χορό για πάντα.

Το 1970 η Μπράουν ίδρυσε τη δική της ομάδα με έδρα το Σόχο, την Trisha Brown Dance Company και άρχισε να δημιουργεί έργα εμπνευσμένα από τα περίχωρά της, όπως το *Walking Down the Side of a Building* (1970) και *Roof Piece* (1971). Περίπου την ίδια εποχή άρχισε τη συνεργασία της με τον Ρόμπερτ Ράουσενμπεργκ. Η δεκαετία του '80 τη βρήκε να δημιουργεί πολλές καινοτόμες παραγωγές, όπως το *Set and Reset*, με τη μουσική σύνθεση της Λόρι Άντερσον και σκηνικά του Ράουσενμπεργκ. Αυτή η παραγωγή σήμανε και την ολοκλήρωση του πρώτου κύκλου δημιουργίας της Μπράουν, *Unstable Molecular Structures*.

Αυτός ο κύκλος ενσάρκωσε το ρευστό μα και απρόβλεπτα γεωμετρικό στυλ που παραμένει σημείο κατατεθέν του έργου της. Η Μπράουν έπειτα προχωρά στην αμείλικτα αθλητική δημιουργία *Valiant Series*, ωθώντας τους χορευτές της να ξεπεράσουν τα σωματικά τους όρια και εξερευνά την κίνηση σε σχέση με το φύλο. Έπειτα ο κομψός και μυστήριος κύκλος της *Back to Zero* τη βρήκε να ξεφεύγει από την εξωτερική δεξιοτεχνία και να εξερευνά την ασυνείδητη κίνηση. Η Μπράουν συνεργάστηκε για τελευταία φορά με τον Ράουσενμπεργκ για να δημιουργήσει το *If you couldn't see me* (1994), στο οποίο χόρευε από την αρχή μέχρι το τέλος με την πλάτη της στραμμένη στο κοινό.

Η Τρίσα Μπράουν, πάντοτε έτοιμη για εξερεύνηση και ανανέωση, έστρεψε έπειτα την προσοχή της στην κλασική μουσική και την όπερα, εγκαινιάζοντας τον Μουσικό της Κύκλο. Η χορογραφία της για τη μνημειώδη *Μουσική Προσφορά* του Γίοχαν Σεμπάστιαν Μπαχ (1995) χαιρετίστηκε ως «αριστούργημα» από την Anna Kisselgoff των *New York Times*. Αυτό την οδήγησε σε αναρίθμητες χορογραφίες, για κλασικά κομμάτια, καθώς και όπερες.

Συνέχισε να τολμά και να εξερευνά νέα χορευτικά τοπία, όπως τη νέα τεχνολογία και δημιούργησε το έξυπνο και κομψό *I love my robots* (2007), με τον Γιαπωνέζο καλλιτέχνη και σχεδιαστή της ρομποτικής Κενζίρο Οκαζάκι. Η τελευταία της χορογραφία *I'm going to toss my arms – if you catch them they're yours* (2011), ήταν μια συνεργασία με τον εικαστικό καλλιτέχνη Burt Barr, όπου στο εκπληκτικό σκηνικό του δεσπόζουν βιομηχανικοί ανεμιστήρες.

Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου Cyprus Centre of the International Theatre Institute

38, Regaena str., 1010 Nicosia, Cyprus | T + 357 2267 4920, F + 357 2268 0822
www.ccoiti.com ccoiti@cytanet.com.cy

Εκτός από δημιουργική χορογράφος, η Μπράουν ήταν και μια καταξιωμένη εικαστική καλλιτέχνη, όπως αυτό φαίνεται στη χορογραφία της *It's a Draw* (2002). Ζωγραφιές της έχουν κοσμήσει εκθέσεις, γκαλερί και μουσεία σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Η Τρίσα Μπράουν έχει δημιουργήσει πάνω από 100 χορογραφίες από το 1961 και ήταν η πρώτη γυναίκα χορογράφος που έλαβε το MacArthur Foundation Fellowship "Genius Award". Έχει αποσπάσει πολλές άλλες τιμητικές διακρίσεις, μεταξύ αυτών πέντε fellowships από το National Endowment for the Arts. Η γαλλική κυβέρνηση την τίμησε με τον τίτλο του Ιππότη της Τάξεως των Γραμμάτων και των Τεχνών το 1988 και το 2000 προήχθη στο βαθμό του Ταξιάρχη. Μετά από πρόσκληση από τον Πρόεδρο Μπιλ Κλίντον υπηρέτησε το Εθνικό Συμβούλιο Τεχνών από το 1994 έως το 1997. Το 2003 τιμήθηκε με το Εθνικό Μετάλλιο Τεχνών.

Ανακηρύχθηκε πολλές φορές Επίτιμη Διδάκτωρ, ήταν Επίτιμο Μέλος της Αμερικανικής Ακαδημίας Τεχνών και Γραμμάτων και το 2011 τιμήθηκε με το φημισμένο Βραβείο Dorothy and Lillian Gish «για την εξαιρετική συμβολή της στην ομορφιά του κόσμου, στην απόλαυση της ανθρωπότητας και την κατανόηση της ζωής»

Μετάφραση: Αγγέλα Χριστοφίδου